

چهارشنبه ۷ خرداد ۱۴۰۴ | اول ذی‌الحجه ۱۴۴۶

📰 گزارش یک زهراچندری

۲۵ متخصص سالمندی سهم سالمندان کشور از سلامت

در حالی فقط ۲۵ متخصص طب سالمندی داریم

ک‌ه طبق استانداردهای جهانی جمعیت حدود ۱۰ میلیونی سالمندان به ۲ هزار و ۵۰۰ پزشک متخصص نیاز دارند

۲۵ پزشک متخصص سالمندی سهم جمعیت حدود ۱۰میلیون نف‌ری سالمندان کشور از نظام سلامت است! این در حالی است که طبق استانداردهای دنیا باید ۲ هزار و ۵۰۰ متخصص طب سالمندی داشته‌باشیم، اما تعداد متخصصان طب سالمندی کشور یک صدم تعداد مورد نیاز است! کمبود فاحش متخصص طب سالمندی در کشور با رشد جمعیت سالمندان به یک سوم جمعیت کشور تا سال ۱۴۰۳ بیش از پیش هم خودنمایی خواهد کرد. به خصوص اینکه آمار ۲۵ متخصص به جای ۲ هزار و ۵۰۰ متخصص طب سالمندی در شرایط کنونی جامعه بیانگر این است که برنام‌ه‌ری ن‌م‌انسی برای تربیت نیروی متخصص متناسب با سن و شرایط جامعه وجود نداشته و این کمبود متخصص طب سالمندی با افزایش نیاز جامعه طی سال‌های آ‌م‌ده به سادگی قابل جبران نیست. موضوع قابل تأمل دیگر اینکه طی سال‌های اخیر با کاهش اقبال به رشته‌های تخصص در پزشکی مواجه بوده‌ایم و صندلی بسیاری از رشته‌های دست‌ن‌یاری خالی می‌ماند و جایگزینی برای پزشک‌انی که در روند افزایش سن جمعیت پیر و بازنشسته خواهند شد، وجود ندارد و این مسئله در کنار عدم برنامه‌ریزی برای تربیت نیروی متخصص مورد نیاز و متناسب با شرایط جامعه می‌تواند دوران سالمندی دهه پنجاهی‌ها و دهه شصتی‌هایی را که امروز در سنین میان‌سالی قرار گرفته‌اند، سخت‌تر کند.

■ ■ ■

با بالا رفتن سن جمعیت و حرکت به سوی سالمندی برای تأمین سلامت سالمندان جامعه به پزشکان متخصص طب سالمندی هم‌افزایش می‌یابد. همچنان که امروز پدر و مادر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌های ما نیازمند مراقبت‌های بیشتری هستند و در دهه‌های آینده ما هم همین سرنوشت را خواهیم داشت. با وجود این، در چنین شرایطی اما در حال حاضر فقط ۲۵ متخصص طب سالمندی در کشور وجود دارد! عدد رقمی که نشان می‌دهد مدیران ما برای مواجه‌با پدیده سالمندی جامعه هیچ گونه آمادگی‌ای ندارند و این بی‌برنامگی و عدم آمادگی می‌تواند در دو دهه آینده که یک سوم جمعیت کشور را سالمندان تشکیل خواهند داد چالش‌هایی جدی برای این قشر از جامعه به بار آورد. چالش‌تر از همه اینکه خیلی‌ا‌ز ما دهه پنجاهی‌ها و دهه شصتی‌ها تا ۱۴۳۰ در گروه سالمندان قرار می‌گیریم و جزو همین ۳۰ درصد افراد نیازمند به مراقبت بیشتر قرار خواهیم گرفت!

📰 گزارش دو مهسا کربندی

گفت‌وگو نیاموزیم، خشونت را تجربه می‌کنیم!

طغرانی در گفت‌وگو با «جوان»: مهارت‌های ارتباطی همه جنبه‌های زندگی را تحت تأثیر قرار می‌دهند؛ از یافتن شغل گرفته تا ایجاد روابط اجتماعی و حتی ازدواج

سکوتی سنگین خانه را فرا گرفته‌است. پدر مشغول گوش‌ی موبایل و مادر در حال انجام کارهای خانه است. فرزندان نیز هر کدام غرق در دنیای دیجیتال هستند. هیچ مکالمه‌ای، هیچ نگاهی، هیچ گفت‌وگوی صمیمانه‌ای م‌یانشان رد و بدل نمی‌شود. تنها صدای نوتیفیکیشن‌هاست که گهگاه این سکوت را می‌شکند. آ‌ی‌ا‌ این همان خانه‌ای است که باید اولین تجربه‌های گفت‌وگو در آن شکل بگیرد؟ بدون شک نه! آ‌طور که عضو کمیسیون فرهنگی مجلس هشدار داده، گفت‌وگو در خانواده‌ها به چالشی جدی تبدیل شده و اکنون نسلی در حال رشد است که از نظر ارتباطی، آ‌ست‌انه تحمل و حتی قدرت شنیدش، ضعیف‌تر از همیشه شده‌است. ریشه این مشکل چیست؟

■ ■ ■

ریشه ن‌یام‌وختن گفت‌وگو ضعیف‌را می‌توان در خانواده‌ها پیدا کرد. ضعیفی که سال‌ها بعد در مدارس نیز ادامه پیدا می‌کند. متأسفانه در کلاس‌های درس هرگز گفت‌وگو، به عنوان یک مهارت پایه آموزش داده نشده‌است. همان‌گونه که ریاضی، علوم و تاریخ، بخشی از برنامه درسی هستند و به آموزش آنها تأکید می‌شود، مهارت‌های ارتباطی و گفت‌وگو نیز به همان میزان، مهم‌ند و باید اصولی و هدفمند به تک‌تک دانش‌آموزان، یاد داده شود.

📌 خطر افت ظرفیت گفت‌وگو در نسل جدید

در دنیای امروز، جایی که فناوری ارتباطات را به دست گرفته و تعاملات چهره‌به‌چهره را به حاشیه رانده، مهارت گفت‌وگو به یک ضرورت فراموش‌شده تبدیل شده‌است. موضوعی که علی‌ری‌زوا‌ه، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس نیز بدان اشاره می‌کند و هشدار می‌دهد که ضعف ارتباطی نسل جدید ریشه در خانواده و نظام آموزشی دارد: «امروز شاهد نسلی هستیم که از نظر ظرفیت ارتباطی، آ‌ست‌انه تحمل و حتی قدرت مطالعه نسبت به گذشته ضعیف‌تر شده‌اند. منشأ این ضعف، درون خانواده‌است، جایی که اولین تجربه‌های گفت‌وگو شکل می‌گیرد.»

جامعه

سرویس اجتماعی | ۸۸۵۲۳۰۶۰۹

میلاد حامدی | تسنیم

جمعیت ۱۰ درصدی از جامعه کشور مان ضمن تأکید بر اینکه روند رشد سالمندی در کشور ما بیشتر از کل تعداد متخصصان طب سالمندی در کشور با تعداد سالمندان نامتناسب دانست و با تأکید بر رشد شتابان جمعیت سالمندی در کشور گفت: «ما با یک تأخیر ساختاری در ارائه خدمات به سالمندان مواجهیم که متناسب با نرخ رشد جمعیتی نیست. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۱۴۳۰، حدود ۳۰ درصد از جمعیت کشور را سالمندان تشکیل دهند.»

وی در عین حال از رشد ۶۰۰ درصدی تعداد مراقبان رسمی سالمندان در سال گذشته خبر داد و گفت: «تعداد مراقبان از ۱۳۹ نفر در سال ۱۴۰۳ به ۸۴۰ نفر افزایش یافته و در سال جاری به بیش از ۳ هزار نفر خواهد رسید.»

📌 روند شتابان سالمندی

احمد دشتیان، متخصص طب سالمندی و رئیس مرکز تحقیقات سالمندی دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی در رابطه با روند رشد سالمندی و وضعیت این

روزنامه جوان | شماره ۳۱۶

ع‌یسی کلاتری نه سیاستمدار خوبی بود و نه فعال محیط‌زیست خوبی! است! فعالان این حوزه کلاتری را یکی از بدنام‌ترین رؤسای سازمان حفاظت محیط‌زیست می‌دانند. کسی که اظهارنظرهای کارشناسی‌اش، کارشناسی نشده‌است و هر چه می‌گوید به حاشیه و چالش منتهی می‌شود و آمار و ارقام و پیش‌بینی‌هایش هم اغلب غلط از آب در می‌آید. حالا هم با حاشیه‌سازی در خصوص پروژه انتقال آب دریای عمان برای مصارف صنعتی فولاد مبارکه و دیگر صنایع مستقر در اصفهان از هزینه ۴۰۰ میلیون دلاری این پروژه در سال سخن گفته آن هم در شرایطی که این پروژه با مشارکت شرکت فولاد مبارکه‌است و آب تصفیه‌شده در برای عمان فقط مصرف صنعتی دارد و کسی که چهار سال بر کرسی سازمان حفاظت محیط‌زیست تکیه زده و حالا هم در قامت یک فعال محیط‌زیستی اظهار نظر می‌کند، باید بداند مصرف آن آب برای چیست.

کلاتری که خودش از طرفداران طرح‌های انتقال آب بوده و در دوره ریاستش بر سازمان حفاظت محیط‌زیست، طرح‌های انتقال آب خوزستان به استان‌های همجوار را طراحی کرده‌است، حالا می‌گوید انتقال ۷۰میلیون متر مکعب آب در سال ۴۰۰ میلیون دلار در سال هزینه دارد. آن وقت همین ۴۰۰ میلیون دلار آب را می‌خواهند برای کشاورزی در اصفهان استفاده کنند، در حالی که ارزش کل تولیدات زراعی اصفهان، ۱۵۰ میلیون دلار است.

از نگاه وی اگر این ۱۵۰ میلیون دلار را به کشاورزان مجانی بدهیم، ۲۵۰ میلیون دلار صرفه‌جویی می‌کنیم و آب زیرزمینی اصفهان هم شروع می‌کند به تزریق و از فرونشست جلوگیری می‌شود.

فارغ از اینکه رئیس سابق سازمان حفاظت محیط‌زیست این آمار و ارقام را از کجای می‌آورد، اظهارات کلاتری در حالی است که مجری و سرمایه‌گذار طرح انتقال آب دریای عمان به فولاد مبارکه دولت نیست! بر اساس قانون برنامه هفتم توسعه که شرکت‌های صنعتی را ملزم به خودتأمینی آب از این طریق کرده‌است، شرکت فولاد مبارکه این پروژه را اجرایی کرده تا دیگر صنایع نیز بتوانند از ظرفیت مزاد آب انتقالی دریای عمان بهره‌مند شوند. سعید زردی مدیر عامل گروه فولاد مبارکه در این باره گفته است: «آب انتقالی از دریای عمان فقط برای مصارف صنعتی استان اصفهان پیش‌بینی شده که بخشی از آن برای شرکت‌های بزرگ و بخش دیگر نیز برای ملقی صنایع در نظر گرفته شده‌است.»

طبق توضیحات وی فولاد مبارکه طبق برنامه‌ریزی‌هایی که انجام داده در تابستان امسال برداشت آب از حوضه ابریز زاینده‌رود را به نزدیک صفر می‌رساند و تقریباً از رودخانه بی‌نیاز خواهد شد.

این اما تنها اشتباه فاحش اظهارات و اقدامات کلاتری نیست و کارنامه وی پر از اشتباهات مختلف است. مانند دبیری ۹ سال‌ش در ستاد احیای دریاچه ارومیه که این دریاچه را به شکلی مطلق نزدیک کرد. کسی که در جایگاه رئیس سازمان محیط‌زیست کشور پروژه حفاظت از یوزپلنگ آسیایی را یک موضوع جزئی دانست و تأکید کرد: «شلوغش نکنید!»

وی همچنین از طرفداران پر و پا قرص تراریخته‌هاست و در مدت زمان حضورش در سازمان حفاظت محیط‌زیست تلاش کرد شن‌نگی‌هایی را که در زمینه محصولات تراریخته بود، بر دارد. کلاتری که به اظهارنظرهای عجیبش معروف است در سال ۹۴ در نشست کمیته اقتصادی بنیاد امید ایرانیان با اعلام آمار تکان‌دهنده از ذخایر آبی کشور گفت: «مطابق برآوردهای علمی، منابع کشش تأمین نیازهای جمعیت فعلی ایران را ندارد و در آینده نه‌چندان دور حدود ۷۰درصد جمعیت ایران باید از کشور مهاجرت کنند، اما با وضع دیپلماسی خارجی ایران، کدام کشورها حاضرند ۴۰ تا ۵۰ میلیون ایرانی را بستان دهند؟!» کلاتری کسی بود که به طرح‌های انتقال آب و سدسازی چراغ سبز نشان داد. همچنین استان‌های مختلف را با اظهارات خود به جان هم انداخت. کلاتری موافق طرح انتقال آب به کویر مرکزی بود. وی می‌گفت در خوزستان آب مزاد داریم و می‌توانیم به راحتی آن را به اصفهان و یزد انتقال دهیم.

کلاتری همچنین سال ۹۸ که سیل تمام ایران را فرا گرفته بود، به غلط گفت: «خوزستان تنها استانی است که حداقل تا ۵۰ سال آینده هرگز مشکل آب پیدا نخواهد کرد. در ۵۰سال آینده تمام‌ایران به جز خوزستان و حاشیه رود ارس مشکل آب پیدا می‌کنند.» این در حالی است که پس از سیل ۹۸ خوزستان به مشکل آب برخورد و بسیاری از روستاهای محروم این استان هم اکنون در تنش آبی هستند. خلاصه‌اش اینکه شاید بهتر باشد آقای رئیس اسبق سازمان حفاظت محیط‌زیست پیش از اظهارنظر، کمی هم مطالعه کند تا کارنامه کارش را بیش از این با خطا و اشتباهات فاحش از عملکرد مثبت تهی نکند!

کبری فرشچی

آقای کلاتری

قبل از اظهار نظر کمی مطالعه کنید!

ع‌یسی کلاتری نه سیاستمدار خوبی بود و نه فعال محیط‌زیست خوبی! است! فعالان این حوزه کلاتری را یکی از بدنام‌ترین رؤسای سازمان حفاظت محیط‌زیست می‌دانند. کسی که اظهارنظرهای کارشناسی‌اش، کارشناسی نشده‌است و هر چه می‌گوید به حاشیه و چالش منتهی می‌شود و آمار و ارقام و پیش‌بینی‌هایش هم اغلب غلط از آب در می‌آید. حالا هم با حاشیه‌سازی در خصوص پروژه انتقال آب دریای عمان برای مصارف صنعتی فولاد مبارکه و دیگر صنایع مستقر در اصفهان از هزینه ۴۰۰ میلیون دلاری این پروژه در سال سخن گفته آن هم در شرایطی که این پروژه با مشارکت شرکت فولاد مبارکه‌است و آب تصفیه‌شده در برای عمان فقط مصرف صنعتی دارد و کسی که چهار سال بر کرسی سازمان حفاظت محیط‌زیست تکیه زده و حالا هم در قامت یک فعال محیط‌زیستی اظهار نظر می‌کند، باید بداند مصرف آن آب برای چیست.

کلاتری که خودش از طرفداران طرح‌های انتقال آب بوده و در دوره ریاستش بر سازمان حفاظت محیط‌زیست، طرح‌های انتقال آب خوزستان به استان‌های همجوار را طراحی کرده‌است، حالا می‌گوید انتقال ۷۰میلیون متر مکعب آب در سال ۴۰۰ میلیون دلار در سال هزینه دارد. آن وقت همین ۴۰۰ میلیون دلار آب را می‌خواهند برای کشاورزی در اصفهان استفاده کنند، در حالی که ارزش کل تولیدات زراعی اصفهان، ۱۵۰ میلیون دلار است.

از نگاه وی اگر این ۱۵۰ میلیون دلار را به کشاورزان مجانی بدهیم، ۲۵۰ میلیون دلار صرفه‌جویی می‌کنیم و آب زیرزمینی اصفهان هم شروع می‌کند به تزریق و از فرونشست جلوگیری می‌شود.

فارغ از اینکه رئیس سابق سازمان حفاظت محیط‌زیست این آمار و ارقام را از کجای می‌آورد، اظهارات کلاتری در حالی است که مجری و سرمایه‌گذار طرح انتقال آب دریای عمان به فولاد مبارکه دولت نیست! بر اساس قانون برنامه هفتم توسعه که شرکت‌های صنعتی را ملزم به خودتأمینی آب از این طریق کرده‌است، شرکت فولاد مبارکه این پروژه را اجرایی کرده تا دیگر صنایع نیز بتوانند از ظرفیت مزاد آب انتقالی دریای عمان بهره‌مند شوند. سعید زردی مدیر عامل گروه فولاد مبارکه در این باره گفته است: «آب انتقالی از دریای عمان فقط برای مصارف صنعتی استان اصفهان پیش‌بینی شده که بخشی از آن برای شرکت‌های بزرگ و بخش دیگر نیز برای ملقی صنایع در نظر گرفته شده‌است.»

طبق توضیحات وی فولاد مبارکه طبق برنامه‌ریزی‌هایی که انجام داده در تابستان امسال برداشت آب از حوضه ابریز زاینده‌رود را به نزدیک صفر می‌رساند و تقریباً از رودخانه بی‌نیاز خواهد شد.

این اما تنها اشتباه فاحش اظهارات و اقدامات کلاتری نیست و کارنامه وی پر از اشتباهات مختلف است. مانند دبیری ۹ سال‌ش در ستاد احیای دریاچه ارومیه که این دریاچه را به شکلی مطلق نزدیک کرد. کسی که در جایگاه رئیس سازمان محیط‌زیست کشور پروژه حفاظت از یوزپلنگ آسیایی را یک موضوع جزئی دانست و تأکید کرد: «شلوغش نکنید!»

وی همچنین از طرفداران پر و پا قرص تراریخته‌هاست و در مدت زمان حضورش در سازمان حفاظت محیط‌زیست تلاش کرد شن‌نگی‌هایی را که در زمینه محصولات تراریخته بود، بر دارد. کلاتری که به اظهارنظرهای عجیبش معروف است در سال ۹۴ در نشست کمیته اقتصادی بنیاد امید ایرانیان با اعلام آمار تکان‌دهنده از ذخایر آبی کشور گفت: «مطابق برآوردهای علمی، منابع کشش تأمین نیازهای جمعیت فعلی ایران را ندارد و در آینده نه‌چندان دور حدود ۷۰درصد جمعیت ایران باید از کشور مهاجرت کنند، اما با وضع دیپلماسی خارجی ایران، کدام کشورها حاضرند ۴۰ تا ۵۰ میلیون ایرانی را بستان دهند؟!» کلاتری کسی بود که به طرح‌های انتقال آب و سدسازی چراغ سبز نشان داد. همچنین استان‌های مختلف را با اظهارات خود به جان هم انداخت. کلاتری موافق طرح انتقال آب به کویر مرکزی بود. وی می‌گفت در خوزستان آب مزاد داریم و می‌توانیم به راحتی آن را به اصفهان و یزد انتقال دهیم.

کلاتری همچنین سال ۹۸ که سیل تمام ایران را فرا گرفته بود، به غلط گفت: «خوزستان تنها استانی است که حداقل تا ۵۰ سال آینده هرگز مشکل آب پیدا نخواهد کرد. در ۵۰سال آینده تمام‌ایران به جز خوزستان و حاشیه رود ارس مشکل آب پیدا می‌کنند.» این در حالی است که پس از سیل ۹۸ خوزستان به مشکل آب برخورد و بسیاری از روستاهای محروم این استان هم اکنون در تنش آبی هستند. خلاصه‌اش اینکه شاید بهتر باشد آقای رئیس اسبق سازمان حفاظت محیط‌زیست پیش از اظهارنظر، کمی هم مطالعه کند تا کارنامه کارش را بیش از این با خطا و اشتباهات فاحش از عملکرد مثبت تهی نکند!

سلامت

وزارت بهداشت:

آمار سرطان در ایران برای ربع قرن پیش است!

مدیرکل مرکز مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت آخرین آمار قابل انتشار در زمینه شیوع سرطان در ایران را مربوط به سال ۱۳۷۹ دانست.

جعفر جندقی، مدیرکل مرکز مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت با اشاره به سه سرطان شایع در کشور اظهار کرد: سرطان‌های «پستان»، «دهانه رحم» و «روده بزرگ» جزو سرطان‌های مهم و قابل پیشگیری هستند و به‌همین دلیل نیز غربالگری این سرطان‌ها در کانون توجه وزارت بهداشت قرار گرفته‌است. به عبارت دیگر، وزارت بهداشت در حال طراحی برنامه‌ای جامع است تا غربالگری سرطان‌های «پستان»، «دهانه رحم» و «روده بزرگ» را بر بستر برنامه پزشکی خانواده عملیاتی کند. پیش از این نیز برنامه غربالگری سرطان‌های «پستان»، «دهانه رحم» و «روده بزرگ» در کشور اجرا می‌شد، اما در حال تدوین برنامه جامع غربالگری این سرطان‌ها هستیم.

وی درباره اجرای آزمایشی غربالگری این سه سرطان توضیح داد: برنامه غربالگری سرطان‌های «پستان»، «دهانه رحم» و «روده بزرگ» را در سه استان قم، قزوین و بخش‌هایی از اصفهان به صورت پایلوت اجرا می‌کنیم، ولی این احتمال وجود دارد که تعداد استان‌ها در مرحله اجرای آزمایشی افزایش یابد. پس از اجرای شش تا هفت ماهه برنامه غربالگری، در نظر داریم که این برنامه را در وهله نخست در استان‌هایی که پزشکی خانواده در آن اجرا می‌شود، گسترش دهیم و سپس در سراسر کشور اجرا کنیم.

مدیرکل مرکز مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت درباره میزان شیوع سرطان به خبرگزاری ایسنا توضیح داد: آمار و ارقام مربوط به شیوع سرطان‌ها به صورت تفکیک‌شده برای هر استان در دسترس است. شیوع سرطان در کشور یعنی بروز اختصاصی آن ۱۷۳ در ۱۰۰ هزار است. ولی این آمار برای سال ۱۳۷۹ است. وزارت بهداشت، سامانه ثبت سرطان را به‌روزرسانی کرده تا آمارهای پس از سال ۷۹ را ثبت کرده و پس از ثبت اطلاعات، نسبت به انتشار گزارش اقدام کنیم.

جندقی با بیان اینکه سرطان پستان شایع‌ترین سرطان در میان زنان ایرانی است، افزود: اگرچه سرطان‌های پستان، دهانه رحم و روده بزرگ جزو سرطان‌های شایع کشور به حساب می‌آیند اما قابل پیشگیری هستند. به طور کلی، ۴۰ درصد سرطان‌ها قابل پیشگیری هستند و با تست‌های مختلف می‌توان نسبت به غربالگری زودهنگام آن اقدام کرد.

مهارت‌های ارتباطی در دبستان، راهنمایی و دبیرستان طراحی‌شود و معلمان متخصص این حوزه در کلاس‌ها حضور یابند. برخی مهد کودک‌ها پیشرفته‌تر هستند و مربیان آموزش دیده دارند، اما مدارس در این زمینه بسیار عقب‌تر مانده‌اند.»

■ چه باید کرد؟

طغرانی بر نقش ارتباطات مؤثر در موفقیت‌های شغلی، ازدواج و تعاملات اجتماعی نیز تأکید می‌کند: «اگر فردی مهارت‌های ارتباطی را نیام‌وخته باشد، چگونه می‌تواند در یک مصاحبه شغلی موفق شود؟ چگونه می‌تواند خود را به کارفرما معرفی کند و توانایی‌هایش را توضیح دهد؟ همین‌ا‌مر در ارتباطات شخصی نیز صق می‌کنند. مهارت‌های گفت‌وگو در یافتن دوستان، انتخاب شریک زندگی و حتی در مدیریت یک کسب‌وکار حیاتی هستند.»

این روانشناس همچنین اشاره می‌کند که یکی از مهارت‌های ارتباطی که اغلب نادیده گرفته‌می‌شود، مهارت گوش دادن فعال است: «بسیاری از افراد هنگام مکالمه به جای گوش دادن برای درک طرف مقابل، فقط منتظر فرصتی هستند تا پاسخ دهند و از خود دفاع کنند. این ضعف می‌تواند بر روابط دوستانه، تعاملات کاری و حتی زندگی زناشویی اثر منفی بگذارد، اما آ‌ی‌ا‌ مدارس در‌ساره چنین موضوع مهمی آموزش‌ا‌رنه می‌دهند؟ متأسفانه نه!»

طغرانی می‌گوید که آموزش مهارت‌های ارتباطی در مدارس باید به یک اصل تبدیل شود و متخصصان روانشناسی و مشاوره باید در مدارس حضور داشته باشند تا این مهارت‌ها را به کودکان و نوجوانان آموزش دهند: «ما انتظار داریم آموزش و پرورش دروسی را به این مسئله اختصاص دهد، زیرا داشتن مهارت‌های ارتباطی برای موفقیت در کار، روابط اجتماعی و زندگی شخصی کاملاً ضروری است.»

اکنون با توجه به هشدارهای کارشناسان، پرسش اساسی این است که آیا نظام آموزشی، رسانه‌ها و خانواده‌ها می‌توانند برای رفع این بحران اقدام کنند؟ یا همچنان شاهد نسلی خواهیم بود که به جای گفت‌وگو، به سکوت و انزوا عادت کرده‌است؟

و متقابلاً افکار و احساسات طرف مقابل را بهتر در کنیم. این مهارت‌ها، تمام اشکال ارتباطی را شامل می‌شوند! از گفت‌وگوی حضوری گرفته تا تعاملات آنلاین، پیام‌های نوشتاری و حتی ایمیل‌ها.»

طغرانی معتقد است توانایی تفکر و زبان دو عنصر جدایی‌ناپذیر در موفقیت بشر هستند. «هر آنچه بشر تاکنون به دست آورده، محصول دو توانایی اصلی است: اندیشه و زبان. تفکر و گفتار در هم‌تنیده‌اند و برای حل مسئله و رفع نیازها به کار گرفته می‌شوند.»

اما پرسش اساسی این است که آ‌ی‌ا‌ آموزش مهارت‌های ارتباطی در سنین کودکی و نوجوانی به طور جدی در مدارس مورد توجه قرار گرفته؟ آ‌ی‌ا‌ روانشناس بر این باور است که بهترین زمان برای آموزش مهارت‌های ارتباطی، دوران کودکی و نوجوانی است. به گفته او، این مهارت باید از سنین سه سالگی در مهد کودک‌ها و سپس در مدارس آموزش داده شوند، اما سیستم آموزشی کشور هنوز جایگاه مناسبی برای این آموزش‌ها در نظر نگرفته‌است: «ما انتظارات بیشتری از نظام آموزشی داریم؛ باید در دروسی اختصاصی برای

می‌کنند تا افکار، احساسات و اطلاعات خود را منتقل